

คณะผลิตกรรมการเกษตร ในมุ่งมองของคน ในคณะข้างเคียง

วารสาร ศรีรักษ์ ๓๖๗๙๕๙

อาจารย์
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่จัน

ปี 2557 มีวาระโอกาสอสัณดิหlays ประการในรั้ว
เขียว ขาว เหลือง อันเป็นนามสามัญที่หมายความถึง
“มหาวิทยาลัยแม่จัน” ซึ่งก่อตั้งมาตั้งแต่ พ.ศ. 2477 ในฐานะ
โรงเรียนประถมกสิกรรมประจำภาคเหนือ ทั้งเป็นวาระ
เฉลิมฉลองในฐานะ 80 ปี แห่งการสถาปนาสถาบันการศึกษา
และยังมีวาระที่น่ายินดีอีกประการ คือ วาระฉลองครบรอบ 40 ปี
คณะผลิตกรรมการเกษตร คณะแรกของมหาวิทยาลัยแม่จัน
เมื่อครั้งเปลี่ยนชื่อมาเป็น สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร
เมื่อปี พ.ศ. 2518 คณะซึ่งจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชา
ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรตั้งแต่เบื้องต้นจนสามารถผลิต
บัณฑิตที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านการเกษตรอย่างแท้จริง^{มากกว่า 40 รุ่นนั่นเอง}

จากข้อมูลในเว็บไซต์คณะผลิตกรรมการเกษตร <http://www.ap.mju.ac.th/> ปรัชญาของคณะ คือ “คุณธรรม ปัญญา
ใฝรู้ สู่งาน เลิศวิชาการเกษตร” ปณิธานของคณะ คือ ผลิต
บัณฑิตที่มีคุณภาพและมีคุณค่าต่อการพัฒนาการเกษตรและ
สังคมไทยอย่างยั่งยืน และมีวิสัยทัศน์ คือ มุ่งสู่ความเป็นเลิศ
ในศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร ในขณะที่พันธกิจของคณะ
ได้แก่ 1) จัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ 2) วิจัย
ที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศด้านการเกษตร 3) บริการวิชาการอย่างทั่วถึง^{ประชาชนนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้} 4) นำนวัตกรรม
ศิลปวัฒนธรรมการเกษตรไทย ร่วมไว้ซึ่งศานสนานและประเมิน
ที่ดีงาม 5) สนับสนุนกิจกรรมนักศึกษาที่สร้างประโยชน์^{แก่สังคมและสร้างความเข้มแข็งให้แก่นักศึกษา และ} 6) ปลูกจิตสำนึก^{แก่สังคมในการอนุรักษ์และหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ}
^{และสิ่งแวดล้อม เพื่อสนองตอบต่ออัตลักษณ์ของ} มหาวิทยาลัยแม่จันที่จะสร้าง “นักปฏิบัติที่เชี่ยวชาญใน
สาขาวิชาและทันต่อการเปลี่ยนแปลง” ให้เพิ่มมากขึ้นในโลก
ยุคโลกาภิวัตน์ที่เทคโนโลยีและสารพลังก้าวไปข้างหน้า

อย่างไม่หยุดยั้งและไม่รีรออย่างมุ่งมั่น กล่าวได้ว่า
คณะผลิตกรรมการเกษตรได้ดำเนินกิจกรรมหลักตาม
วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยแม่จันมาตั้งแต่เริ่มต้น และปัจจุบัน
คณะผลิตกรรมการเกษตรได้จัดการเรียนการสอน
ในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก จำนวน
16 หลักสูตร และมีการแบ่งส่วนราชการออกเป็น 2 สำนักงาน
คือ สำนักงานเลขานุการ และสำนักงานกิจการพิเศษ นับเป็น
คณะเก่าแก่คณะหนึ่งของสถาบันการศึกษาแห่งนี้

ในมุ่งมองของผู้เขียน ซึ่งอาจนิยามตัวเองได้ว่า^{เป็นบุคคลข้ามคณะผลิตกรรมการเกษตร (เพราะผู้เขียนบรรจุเข้ารับราชการในตำแหน่ง อาจารย์ ในปี พ.ศ. 2538 สังกัดภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะธุรกิจการเกษตร ซึ่งอยู่ข้าง ๆ คณะผลิตกรรมการเกษตร ปัจจุบัน คือ คณะศิลปศาสตร์)}
อันที่จริงอาจเรียกได้ว่าเป็นมุ่งมองของคนทั่วไปที่มีได้สังกัด
คณะผลิตกรรมการเกษตรกันน่าจะได้ ผู้เขียนพบว่าสิ่งที่น่าสนใจ
สำหรับคนในมหาวิทยาลัยแม่จัน ไม่ว่าจะในฐานะนักศึกษา
บุคลากร คณาจารย์ หรืออื่นใดก็ตาม เรามักไม่ค่อยพูดถึง
ชื่อคณะกันนัก อาจจะเป็นเอกสารอย่างยิ่ง คือ เราให้
ความสนใจในสาขาวิชาที่เปิดสอนกันมากกว่า ซึ่งผู้เขียนเข้าใจ

เจาเองว่า เรามักไม่พบลักษณะนี้ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบัน การศึกษาอื่นได้สักเท่าไร ดังนั้น เมื่อหลายครั้งกล่าวถึง คณะกรรมการการเงิน จึงมักกล่าวว่า คณะนี้เป็นจุดเริ่มต้น ของมหาวิทยาลัย ด้วยเป็นคณะที่เปิดสอนเบื้องต้นในสาขาวิชา “สามัคคี” ซึ่งดังเดิมเข้าใจว่า “สามัคคี” หมายถึง สาขาวิชานมและโภชนาศึกษา แต่การผลิตสุกร และ “สี่พี่ฟี่” ได้แก่ สาขาวิชาระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย ไม่ได้เป็น “สี่พี่ฟี่” ที่มาของการที่ “ลูกแม่โจ้” จะสอบathamกันเองภายหลังจบ การศึกษาและได้พบเจอลูกแม่โจ้ด้วยกันว่า ตอนนั้นอยู่ “สาขาวิชาอะไร” ภายหลังจากสอบathamรันกันเรียบร้อยแล้ว

ปลายเดือนตุลาคม 2557 เมื่อทางคณะกรรมการเกษตรได้จัด “กิจกรรมงาน 40 ปีคณะกรรมการเกษตร น้อมนำเศรษฐกิจพอเพียง” ขึ้น ทำให้ภาพสะท้อนเรื่องความชัดเจนและความหลากหลายในการผลิตบัณฑิตและบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในทางเทคโนโลยีและวิชาการเกษตรได้ชัดเจนและมีนัยที่น่าสนใจอย่างยิ่ง เมื่อเทียบกิจกรรมต่าง ๆ ภายในงานรอบ ๆ คณะกรรมการเกษตรในส่วนของแปลงสาธิตทางการเกษตร ที่ผู้เข้ามาเที่ยวชมงานจะได้รับทั้งความรู้และได้เห็นพัฒนาการของความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการเกษตร โดยเฉพาะในด้านของการผลิตพืชเศรษฐกิจที่นำสู่ไป อาทิ การจัดแปลงสาธิตการปลูกข้าวไรซ์เบอร์รี่ ณ แปลงสาธิต

หน้าอาคารกำจัด บุญแปง แปลงสาธิตถั่วเหลือง แปลงสาธิต
ข้าวโพดหวาน ณ ฟาร์มพีชไร่ แปลงสาธิตพืชผัก ณ ฟาร์มพีชผัก
หน้าสาขาวิชาพืชผัก แปลงสาธิตพืชสวนประดับ หน้าสาขาวิชา
พืชสวนประดับ แปลงสาธิตไม้ผล หน้าสาขาวิชาไม้ผล รวมถึงการ
จัดโครงการเปิดบ้านวิชาการรับนักศึกษาเกษตร (Open
House) และการเยี่ยมชมฐานเรียนรู้ทางการเกษตร (Field
day) การนำเสนอวิชาการ “เรื่องเกษตรอินทรีย์ สำนึกริมแม่น้ำในระบบนิเวศวิทยา” และ “เรื่องโซนนิ่งการเกษตรและฟาร์ม
อัจฉริยะ (Smart Farm) นอกจากนี้ ยังมีการจัดโครงการ
บริการวิชาการทั้งในส่วนของคณะผลิตกรรมการเกษตรเอง
และส่วนของคณะอื่น ๆ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่เคยเป็น
ภาควิชาหนึ่งของคณะผลิตกรรมการเกษตร ได้แก่ โครงการ
บริการวิเคราะห์ศัตรูพืช หน้าตึกพืชศาสตร์และเทคโนโลยี
(อาคารเพิ่มพูน) โครงการบริการวิเคราะห์ดิน ณ อาคาร
ทรัพยากรดินและสิ่งแวดล้อม โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ
อบรมหม้อตันไม้ (40 ปี คณะผลิตกรรมการเกษตร เขียวจ่อมได้)
ณ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และคณะผลิตกรรมการเกษตร
และการจัดการให้บริการตรวจสอบสภาพพร้อมฉีดวัคซีน
ป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าแก้สัตว์เลี้ยง ณ อาคารทรัพยากรดิน
และสิ่งแวดล้อม

ในส่วนของการเผยแพร่ความรู้ความก้าวหน้าทาง
วิชาการและเทคโนโลยีการเกษตรที่มีการถ่ายทอดแก่ชุมชน
ที่น่าสนใจ คณบดีตั้งใจให้จัดให้มีการอบรม
“การเพาะเห็ดทำเงิน” ณ ฐานเรียนรู้การเพาะเห็ดสาขางิฟฟ์
การอบรม “การเพาะเห็ดโคนน้อย” ณ ฐานเรียนรู้การเพาะเห็ด
ภาควิชาอารักขาพืช และการอบรม “การจัดการอุ่นแบบ
ประยุกต์เพื่อคุณภาพ” ที่สาขามิ่งคล คณบดีตั้งใจให้จัดให้มีการอบรม
ซึ่งมีผู้ให้ความสนใจเข้าร่วมอบรมเป็นจำนวนมาก

ในส่วนของการประกวดและแข่งขัน ยังมีการประกวดแข่งขันที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีการเกษตรและผลผลิตที่น่าสนใจ อาทิ การประกวดดาวภาคกล้วยไม้ การประกวดจัดสวนคลาน การประกวดกล้วยไม้ การประกวดการขันของไก่ตึ้ง การแข่งขันโนมไฟฟ์ลดห่วง การแข่งขันซอมวยรวมใจ 40 ปี คณะผลิตกรรมการเกษตร และการแข่งขันการปั่นจักรยานแรลลี่ ณ สำนักฟาร์มมหาวิทยาลัยแม่โจ้

(ฟาร์มบ้านโปง 907 ไร่) ให้ผู้ที่ยวามงานได้เข้าร่วม การประกวดแข่งขัน ได้ร่วมรับชมและร่วมลุ้นไปกับผล การประกวดการแข่งขันทุกประเภทอีกด้วย

อนึ่ง ในงานเดียวกันนี้ยังได้จัดให้มีการแสดงผลงานศิษย์เก่า ณ อาคารกำจรา บุญແປງ และมีการอกร้านสินค้า หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ซึ่งรับผิดชอบการจัดงานโดยเทศบาลเมืองแม่โจ้ การแสดงของศิลปินพื้นบ้าน ได้แก่ วิชชุรย์ ใจพร อดีตดี ตลาดแทง ราช มีองเลน เทิดไท ชัยนิยม และการแสดงศิลปะวัฒนธรรมของนักศึกษาชุมชนพื้นศาสตร์ ละครหุ่นช่างฟ้อน โเจ-หน่า รวมถึงการจัดฉายหนังกลางแปลง จอยักษ์ เรื่อง “พระเรศวร ตอนยุทธหัตถี” และพาพยนตร์ เรื่อง “ทาสรักอสูร” ซึ่งแสดงใหเห็นถึงความใส่ใจในด้านการทำบารุงศิลปะวัฒนธรรมของห้องถิน การสร้างความร่วมมือ กับหน่วยงาน ที่อยู่ใกล้เคียงในห้องถินและศิลปินพื้นบ้าน เป็นอย่างดี

นอกจากนี้เพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ในหมู่บ้าน-พื้นที่ศิษย์เก่า และศิษย์ปัจจุบันของคณะผลิตกรรมการเกษตร ในคืนวันสาร์ที่ 1 พฤษภาคม 2557 คณะผลิตกรรมการเกษตรยังได้จัดงานเลี้ยงศิษย์เก่าของคณะฯ ในชื่องาน “สถานสัมพันธ์น้องพี่ ชาวนะผลิตฯ” ณ ลานจตุรัสนานาชาติ ภายในมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ซึ่งทำให้ศิษย์เก่าพื้นบ้านได้มาพบปะกันในช่วงเวลาที่น่ายินดี ต่อการก้าวต่อไปในปีที่ 41 และปีต่อๆ ไปอย่างมั่นคง ของคณะผลิตกรรมการเกษตรนั้นเอง

หากมีคำถามว่า ในสายตาของคนนอกแล้ว ผู้เขียน และประชาชนทั่วไปอยากรهنหรืออยากให้มีสิ่งใดเกิดขึ้น ในการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรของคณะที่เป็นต้นเค้า ของการผลิตบันทิตและบุคลากรทางการเกษตรที่มีคุณภาพ อย่างคณะผลิตกรรมการเกษตรบ้าง ผู้เขียนเชื่อว่า บุคคล ภายนอกคณะทั้งบุคลากรและนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแม่โจ้ รวมถึงบุคคลภายนอก ทั้งในชุมชนรอบมหาวิทยาลัยแม่โจ้ และคนทั่วไปในจังหวัดเชียงใหม่และในประเทศไทย คงผ่าน จับตามองการแสดงความก้าวหน้าในทางวิชาการเกษตรซึ่ง

เป็นรากฐานของสังคมไทยมาตั้งแต่แรกเริ่ม ทั้งยังเป็น หลักประกันการ “พ้อยพอกิน” และประกันความอิ่มท้อง ของผู้คน ทั้งนี้เพราะไม่ว่าสังคมและประเทศชาติจะเจริญ ก้าวหน้าหรือพัฒนาไปในทิศทางใดก็ตาม ประชาชนคนไทย โดยทั่วไป ยังคงต้องบริโภคผลผลิตทางการเกษตร โดยเฉพาะ ข้าวซึ่งเป็นอาหารหลัก และพืชผัก รวมถึงสัตว์เศรษฐกิจต่างๆ เพื่อการดำรงชีวิตอย่างราบรื่น ปฏิสุข และมีรายได้ใจ ที่จะขับเคลื่อนประเทศชาติให้ก้าวหน้าต่อไป ทั้งนี้ ผู้เขียน เชื่อว่า สิ่งที่บุคคลภายนอกคาดหวังต่อคณะผลิตกรรมการเกษตร และคณะอื่นๆ ที่แตกแขนงออกไปจากคณะผลิตกรรม การเกษตรที่เป็นต้นเค้า น่าจะได้แก่การเป็นผู้นำในการถ่ายทอด เทคโนโลยีที่เกิดจากการศึกษา ค้นคว้า ทดลอง และวิจัยผลผลิต ทางการเกษตร ด้วยการใช้เทคโนโลยีที่มีขั้นตอนและกระบวนการ เพื่อเป็นการประกันคุณภาพและการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรอย่างยั่งยืนให้แก่บุคคลทั่วไปที่สนใจต่อไป

มากยิ่งกว่านั้น การเข้าถึงอย่างใกล้ชิดต่อแหล่งข้อมูล เซิงเทคโนโลยีการเกษตรในประเทศไทย และการติดตามการ พัฒนาทางการเกษตรในทุกๆ ด้าน ก็ยิ่งน่าจะเป็นความ คาดหวังสูงสุดของคนทั่วไป ที่มองว่า คณะผลิตกรรมการเกษตร จะไม่ “ตกเทรนด์” และจะเป็นผู้นำทางด้านเทคโนโลยี การเกษตรอย่างแท้จริง ในห่วงซึ่งเวลาของการเปลี่ยนผ่าน ประเทศไทย จากสังคมเกษตรกรรม ไปสู่สังคมอุตสาหกรรม ก่อนที่ผู้คนในประเทศไทยจะย้อนกลับมาของตนเอง และกลับคืน สู่กระบวนการพัฒนาอย่างยั่งยืน เพื่อเป็นหลักประกัน “ความอิ่มท้อง แบบพ้อยพอกิน” อย่างก้าวหน้า โดยพึ่งพารัฐบาล อย่างมีหลักการ และสามารถแข่งขันกับนานาชาติด้วย อย่างแท้จริงนั่นเอง

